

Wutrobi mjet, dyž so ty s Božeho Słowa troschtujesch, a so modlišch. Potom njech swoj Kopot czini, kajž chze, ty budžesch pšernje smjerom pšched nim wostacž. Reč jemu krobje do Wocžow, a praj: Ty sy ton Czert, a wostanesch ton Czert, ja pak sym jedyn Kšesčijan, a mam wetscheho Knesa na sebi, dyžli ty sy; Tehodla wostaj me na pokoj.

Mi je so to kamo husto stalo, so je mi Kopot w Keži sapoczał, a je me chyzł nastrožecž. Ale tu sym so ja mojeho Powołanja troschtował, a sym prajil: Ja wjem, so do teje Keže me Boh tu sknesom postajil je. Maschli ty moznische Powołanje, dyžli ja, a sy tu sknesom, da wostan tudy. Ale ja derje wjem, so ty tudy nicžo roškafowacž nimasch, ty do druheho Kuta šluschesch, menujzy, do tej Łobiny teje Hehly. Na to sym ja sažo wušknył, a nešym wo jeho Njew rodzil, pšchetož ja sym wedzil, so mi nicžo neje czinicz mol. To je ta prjena Wjez, kotruž nešym moli wohnkach wostajicz, dokelž czi Wucženizy, a ton Knes kam, wot Duchow reczi, kiž sy sli Duchojo, a kiž so tehodla šewja, so bychu tych Ludži nastroželi a bojasnych sežinili.

Ja druga Sčuka je ta: dyž Krystus prajil: Tak je pišane, a tak dyrbesche Krystus czerpicž, a na zeczi Džen sažo horežestanucž wot Mordwych. A dacž prjedowacž we swojim Meni Pokutu a Rječow Wodacžje bewschimi Ludžimi, a sapoczeč w Jerusalemi. We Jerusalemi, prajil won, dyrbi so to Prjedowanje sapoczeč, a potom we žylim Słoweczi

saklinčecž, so je Krystus dyrbił wumrecž, a wot Mordwych horežestanyž. Režomu pak? Ktemu, so by we jeho a we žanem druhim Meni Pokuta, Wodacžje tych Rječow prjedowane buke. So tehodla žana druga Pokuta, aby Wotposch, ani we Pjeterowem ani we Pawołem Meni, nepčazi, welje menje we mojem Meni, dy bych so bes Michow dacž, a ton aby tamny Sčutk czinicz chyzł, so bych sym Wodacžje tych Rječow saklužil: Ale wono rjeka: we jeho Meni dyrbi so Wodacžje prjedowacž, menujzy, so je to same se swojim Čerpenjom a Horežestacžom saklužil: tak, so ton, kiž chze Wodacžje tych Rječow mjecz, wjericz dyrbi, so je Krystus sa njeho czerpil, a sažo wot Mordwych horežestanył. To dyrbi to prawe Prjedowanje bydž. So by so pak wedžilo, so so tajke Prjedowanje tak loščyž nenawukne a nesa-pschimne, dyž sy je jeno jedyn mol šyščak, duž pšistajil ton Evangelista se samostom te Słowa a prajil: Tedy, wottewri won, menujzy Krystus, jim ton Kosom, so bychu Pišmo srosemili. To tejšch ktemu šluscha, hewak du czi Ludžjo Kemschi a tejšch Wottemšchi, kajž te Kruswe, a nimaju žaneho Kosoma wot Božeho Słowa, a nemoža tejšch žaneho mjecz, kiba so Krystus pšindže, a jim ton Kosom wottewri.

Sčto pak ma to na sebi, so ton Knes Pokutu a Wodacžje tych Rječow rožmadu stajil, a se šaunymi Słowami prajil: Tajke Prjedowanje dyrbi so w Jerusalemi sapoczeč? To ščak je džiwna Pšchi